

560.

ZARZĄDZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 11 kwietnia 1950 r.

o organizacji i funkcjonowaniu kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Górnictwa oraz w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach podległych, wydane w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli na wniosek Ministra Górnictwa.

Na podstawie pkt. 7 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. oraz równobrzmiącej uchwały Rady Państwa z dnia 5 maja 1948 r. w sprawie organizacji i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w urzędach, instytucjach i przedsiębiorstwach państwowych oraz o jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną (Monitor Polski Nr 51, poz. 292 i 293) i art. 26 ustawy z dnia 9 marca 1949 r. o kontroli państwowej (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 74) — zarządzam, co następuje:

Rozdział 1.**Postanowienia ogólne.**

§ 1. Zarządzenie niniejsze ustala szczegółową organizację, zakres działania i funkcjonowania kontroli wewnętrznej w Ministerstwie Górnictwa oraz zasady jej współpracy z kontrolą państwową i społeczną.

§ 2. Kontrola wewnętrzna w Ministerstwie Górnictwa zwana będzie w dalszym ciągu niniejszego zarządzenia „kontrolą”, a jej organa — „organami kontroli”, osoby zaś powołane do jej wykonywania — „inspektorami kontroli”. Okreśień tych należy używać we wszystkich przepisach, zarządzeniach, instrukcjach, regulaminach, okólnikach itp. Ministerstwa Górnictwa w odróżnieniu od czynności inspekcji, wykonywanych przez fachowe organa nadzoru (§ 3).

§ 3. Czynności inspekcji (prawo wydawania zarządzeń, odpowiedzialność za nadzorowaną jednostkę, ciągłość czuwania), stanowiące funkcje właściwych komórek organizacyjnych, zgodnie z ust. 26 powołanej uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. sprawowane są niezależnie od kontroli zorganizowanej i działającej na podstawie niniejszego zarządzenia.

§ 4. Organa kontroli wewnętrznej, z wyjątkiem organu na szczeblu Ministerstwa, nie mogą obejmować kontrolą systematyczną i planową jednostki administracyjnej, w skład której wchodzi. Organa te w uzasadnionych wypadkach mogą przeprowadzać w jednostce organizacyjnej, w skład której wchodzi, kontrole dorywcze na zlecenie kierownika jednostki organizacyjnej lub organu kontroli wyższego stopnia.

Rozdział 2.**Organizacja kontroli.**

§ 5. Tworzy się następujące organa kontroli:

1) w Ministerstwie Górnictwa—Departament Kontroli podległy bezpośrednio Ministrowi;

2) we wszystkich instytucjach i przedsiębiorstwach typu centralnego, podległych bezpośrednio Ministerstwu Górnictwa — w zależności od zakresu działania: Biura Kontroli, lub Inspektoraty Kontroli, podległe bezpośrednio Naczelnemu Dyrektorowi. Na czele Biura Kontroli stoi dyrektor Biura Kontroli, na czele Inspektoratu Kontroli — główny inspektor kontroli;

3) w powołanych w przyszłości urzędach i przedsiębiorstwach o dwu i trzystopniowej strukturze organizacyjnej będą tworzone organa kontroli wewnętrznej na podstawie każdorazowego zarządzenia Ministra Górnictwa, wydanego za zgodą Prezesa Rady Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli.

Minister Górnictwa po uzyskaniu opinii Biura Kontroli i Nadzoru Prezydium Rady Ministrów oraz w uzgodnieniu z Ministrem Finansów i Prezesem Najwyższej Izby Kontroli ustala etaty osobowe poszczególnych organów kontroli wewnętrznej (resortowej).

§ 6. Całością kontroli w Ministerstwie Górnictwa w zakresie organizacji, wyszkolenia, planowania i wykonywania kontroli oraz sprawozdawczości kieruje dyrektor Departamentu Kontroli w Ministerstwie Górnictwa, odpowiedzialny przed Ministrem Górnictwa.

§ 7. Do szczegółowych obowiązków i uprawnień dyrektora Departamentu Kontroli Ministerstwa Górnictwa z tytułu kierownictwa kontroli należą:

1) stawianie wniosków i opiniowanie w sprawach obsady personalnej na stanowiskach inspektorów kontroli (§ 41);

2) współpraca i bezpośrednie uzgadnianie w sprawach kontroli, a szczególnie w sprawie planu i sprawozdawczości kontroli, z Najwyższą Izbą Kontroli;

3) wydawanie ogólnych instrukcji, wytycznych itp. w przedmiocie planowania kontroli w szczególności w celu uniknięcia zbieżności kontrolowania przez organa różnych stopni, kontroli co do czasu i przedmiotu kontroli oraz wydawanie wytycznych, podręczników fachowych, wzorów itp. w sprawie wykonywania kontroli, metodyki kontroli i sprawozdawczości;

4) sprawowanie ogólnego fachowego nadzoru nad wykonywaniem kontroli przez organa kontroli wszystkich stopni;

5) prawo żądania od wszystkich organów kontroli podległych Ministerstwu Górnictwa wykonania określonych czynności kontrolnych;

6) programowe szkolenie inspektorów kontroli oraz prowadzenie odpraw, instruktaży i egzaminów inspektorów kontroli.

§ 8. Departament Kontroli Ministerstwa Górnictwa prowadzi centralną ewidencję planów kontroli (§ 25) oraz ewidencję kontroli wykonanych na podstawie otrzymanych sprawozdań okresowych (§ 33).

Rozdział 3.**Zakres działania organów kontroli.**

§ 9. Kontroli podlegają:

1) wszystkie komórki organizacyjne Ministerstwa Górnictwa oraz jednostki podległe lub nadzorowane (urzędy, instytucje i przedsiębiorstwa);

2) przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje pozostające pod zarządem Ministerstwa Górnictwa lub jego jednostek organizacyjnych, względnie prowadzone przy udziale finansowym Ministerstwa Górnictwa;

3) wszelkie inne przedsiębiorstwa, zakłady i instytucje osób fizycznych lub prawnych bez względu na ich formę prawną i organizacyjną, wykonujące zadania zlecone na rzecz Ministerstwa Górnictwa, względnie na rzecz jednostek mu podległych lub przezeń nadzorowanych w granicach tych zleceń;

4) urzędy, zakłady, instytucje i przedsiębiorstwa osób fizycznych lub prawnych, otrzymujące subwencje z budżetu Ministerstwa Górnictwa w zakresie użycia tych subwencji lub dotacji.

§ 10. Minister Górnictwa może zlecić organom kontroli wykonywanie kontroli innych zakładów, instytucji, organizacji i przedsiębiorstw nie wymienionych w § 9, z tytułu nadanych mu szczególnych uprawnień lub poruczonych mu szczególnych zadań państwowych w zakresie ustawowego działania resortu.

§ 11. 1. Poszczególne organa kontroli (§ 5) są właściwe do wykonywania kontroli:

1) Departament Kontroli Ministerstwa Górnictwa — do kontroli wszystkich jednostek organizacyjnych, urzędów, przedsiębiorstw, instytucji, zakładów, wskazanych w § 9, przy czym jednak do wszczęcia kontroli w komórkach organizacyjnych Ministerstwa wymagane jest osobne zlecenie Ministra; w zasadzie Departament Kontroli jest powołany do planowej i systematycznej kontroli oraz do dożącego badania i sprawdzania wykonawstwa z zakresu organizacji, administracji, gospodarki i rzeczowej działalności resortowej jednostek (urzędów, instytucji, zakładów i przedsiębiorstw) typu centralnego i jednostek niższego stopnia organizacyjnego bezpośrednio podległych Ministerstwu. Kontrolę pozostałych jednostek Departament Kontroli przeprowadza w zasadzie wyrywkowo lub w razie konieczności;

2) Biura Kontroli i Inspektoraty Kontroli — w trybie kontroli planowej i systematycznej wszystkich jednostek organizacyjnych, podległych bezpośrednio jednostce, w skład której wchodzi. Kontrolę pozostałych jednostek przeprowadzają w zasadzie wyrywkowo lub w razie konieczności.

2. Każdy organ kontroli powołany jest do instruowania, normowania, koordynowania, nadzorowania oraz kontrolowania działalności niższych organów kontroli wewnętrznej w podległych lub nadzorowanych przez Ministerstwo jednostkach.

§ 12. Organa kontroli są powołane do kontroli organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek podlegających kontroli (§§ 9, 10, 11) z punktu widzenia planowości, legalności, rzetelności, gospodarności i celowości.

§ 13. Dla wykonywania powyższych zadań organa kontroli przeprowadzają kontrolę:

- 1) wstępną (czynności zamierzonych),
- 2) faktyczną (czynności dokonywanych),
- 3) następną (czynności dokonanych).

§ 14. Szczegółowy zakres i sposób wykonywania kontroli wstępnej, faktycznej i następnej ustali instrukcja Ministerstwa Górnictwa, wydana zgodnie z ust. 8 powołanej na wstępie uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r. w porozumieniu z Prezesem Najwyższej Izby Kontroli, a także w porozumieniu z Ministerstwem Finansów w odniesieniu do spraw finansowych. Instrukcja ta winna być przesłana do wiadomości Biura Kontroli i Nadzoru Prezydium Rady Ministrów.

Do czasu wydania omawianej instrukcji obowiązuje instrukcja Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30 czerwca 1948 r. w punktach, które nie są sprzeczne z niniejszym zarządzeniem.

§ 15. Organa kontroli nie mogą wydawać żadnych zarządzeń ani orzeczeń z wyjątkiem spraw:

1) natych, podlegających kontroli, a nie cierpiących zwłoki, jeżeli w inny sposób nie można zapobiec szkodzie Skarbu Państwa lub interesu publicznego — zawiadamiając o tym niezwłocznie władze kontrolowanej jednostki, której te zarządzenia dotyczyły;

2) dotyczących dokonywania kontroli w organach kontroli niższych stopni.

Odpisy wydanych zarządzeń i orzeczeń winny być nadawane do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli.

§ 16. Wszystkie sprawy podlegające na podstawie obowiązujących przepisów skierowaniu do władz, powołanych do ścigania przestępstw, organa kontroli kierują bezpośrednio do tych władz z wnioskiem o wszczęcie dochodzenia, zawiadamiając jednocześnie zwierzchnika administracyjnego kontrolowanej jednostki oraz — właściwy organ Najwyższej Izby Kontroli.

§ 17. Organa i inspektorzy kontroli nie ponoszą odpowiedzialności za stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania kontrolowanych jednostek, natomiast są odpowiedzialni za rzetelne stwierdzenie stanu faktycznego i jego wierne odtworzenie.

§ 18. 1. Inspektorzy kontroli legitymują się, niezależnie od legitymacji służbowych, osobnymi delegacjami podpisanymi przez kierownika (zastępcę) właściwego organu kontroli.

2. Dyrektorowi Departamentu Kontroli, Wicedyrektorowi Departamentu Kontroli, Dyrektorom Biur Kontroli, Głównym Inspektorom Kontroli (względnie kierownikom Inspektoratów Kontroli), przysługuje prawo przeprowa-

dzenia kontroli bez obowiązku okazywania delegacji, a tylko na podstawie legitymacji służbowej.

§ 19. Jednostki podlegające kontroli i wskazane w § 9 niniejszego zarządzenia są obowiązane udzielać organom kontroli w zakresie ich właściwości oraz poszczególnym inspektorom kontroli w związku z ich czynnościami żądanych wyjaśnień ustnych lub pisemnych, wglądu do ksiąg, akt, dokumentów itd. oraz wszelkiej pomocy i ułatwień służbowych.

§ 20. Na żądanie organów kontroli władze i organa Ministerstwa Górnictwa są obowiązane delegować swych pracowników, posiadających specjalne wykształcenie lub wiadomości do pomocy w czynnościach kontrolnych lub w charakterze rzeczoznawców.

§ 21. Wszystkie komórki organizacyjne Ministerstwa Górnictwa oraz urzędy i instytucje, zakłady i przedsiębiorstwa typu centralnego obowiązane są dostarczać Departamentowi Kontroli Ministerstwa Górnictwa, w ustalonej liczbie egzemplarzy, odpisy zarządzeń, instrukcji, okólników itp. dotyczących organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek resortu oraz udzielać informacji w zakresie, przewidzianym uprawnieniami kontroli. Odnosi się to odpowiednio do resortowych władz, urzędów, instytucji i przedsiębiorstw niższych szczebli w stosunku do organów kontroli ich stopnia (§ 5).

Rozdział 4.

Planowanie kontroli.

§ 22. Kontrola na wszystkich stopniach jest wykonywana planowo na podstawie okresowych (rocznych i kwartalnych) planów kontroli.

§ 23. 1. Minister Górnictwa, po uzgodnieniu z Najwyższą Izbą Kontroli, zatwierdza ogólne założenia do okresowego planowania kontroli w całym resorcie, opracowane przez Departament Kontroli na podstawie założeń programowych Rządu, oceny stanu administracji i gospodarki resortu oraz zgłoszonych wniosków.

2. Kierownicy komórek organizacyjnych Ministerstwa Górnictwa oraz instytucji i przedsiębiorstw typu centralnego zgłaszają dyrektorowi Departamentu Kontroli swoje wnioski i uwagi do okresowych planów kontroli.

§ 24. 1. Na podstawie ogólnych założeń do okresowego planowania kontroli, organa kontroli wszystkich stopni sporządzają szczegółowe plany kontroli i przedstawiają je do zatwierdzenia kierownikowi jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi.

2. Niezależnie od tego każdy organ kontroli (oprócz Departamentu Kontroli Ministerstwa) przedstawia swój plan kontroli kierownikowi organu kontroli wyższego stopnia, który jest uprawniony wnosić do planu poprawki wynikające z potrzeby wzajemnego uzgadniania kontroli różnych stopni, jak również niezbędne uzupełnienia do planu.

Poprawki te i uzupełnienia są dla organu kontroli niższego stopnia wiążące.

§ 25. Organ kontroli wyższego stopnia jest uprawniony do sprawdzania wykonania planów kontroli organu kontroli stopnia niższego.

§ 26. Niezależnie od kontroli planowych mogą być w uzasadnionych wypadkach przeprowadzane kontrole dożadne, a to na zlecenie kierownika jednostki organizacyjnej, w skład której wchodzi organ kontroli, lub organu kontroli wyższego stopnia, bądź z własnej inicjatywy organu kontroli.

Rozdział 5.

Dokumentacja, sprawozdawczość i postępowanie pokontrolne.

§ 27. O wyniku swych czynności inspektorzy kontroli sporządzają protokoły z kontroli i sprawozdania pokontrolne. Jeden egzemplarz protokołu winien być pozostawiony w jednostce kontrolowanej. Protokoły z kontroli, dwustronnie podpisane, stanowią stwierdzenie faktów ujawnionych w toku kontroli. Do protokołu władza kontrolowana ma prawo wpisać zastrzeżenia. W razie braku zastrzeżeń należy o tym uczynić wzmiankę w protokole.

§ 28. Sprawozdania pokontrolne zawierają analizę i ocenę stwierdzonego protokołem stanu faktycznego, ustalenie odpowiedzialności i omówienie okoliczności mających wpływ na stan organizacji, administracji, gospodarki i funkcjonowania jednostek kontrolowanych, jak również wnioski co do poprawy stwierdzonego stanu faktycznego oraz co do sposobu odzyskania strat i ukarania winnych.

§ 29. Organa kontroli kierują wnioskami do władz przełożonej jednostki kontrolowanej bądź do kierownika jednostki kontrolowanej, a na podstawie tych wniosków władze przełożone lub kierownik wydaje zarządzenia, za które ponoszą pełną odpowiedzialność. Organa kontrolne

mają prawo domagać się terminowego powiadomienia o wydanych zarządzeniach i o ich wykonaniu, co nie dotyczy wniosków kierowanych do władzy naczelnej.

§ 30. 1. Organa kontroli mogą występować z wnioskami pokontrolnymi jedynie do władz równego lub niższego szczebla. W razie potrzeby bezpośredniego wystąpienia do władz przełożonych jednostki, w skład której wchodzi wnioskujący organ kontroli, wystąpienia na wniosek tego organu dokonywa organ kontroli wyższego stopnia.

2. W razie nieuwzględnienia wniosków organu kontroli przez władze równego lub niższego szczebla, rozstrzyga wspólny przełożony.

§ 31. 1. W razie rozbieżności zdań między kierownikiem organu kontroli a jego zwierzchnikiem (władzą administracyjną) w związku z wydaniem lub wykonaniem zarządzeń pokontrolnych, kierownikowi organu kontroli służy odwołanie do kierownika wyższego stopnia kontroli. Kierownik organu kontroli wyższego stopnia decyduje wówczas o przedstawieniu sprawy do rozstrzygnięcia swemu zwierzchnikowi, jako przełożonemu władzy administracyjnej jednostki kontrolowanej.

2. Jeżeli zwierzchnia administracyjna władza organów kontroli wyda zarządzenie, wynikające z wniosków kontroli lub w sprawie sprawowania kontroli, mimo sprzeciwu kierownika tego organu kontroli, zarządzenie to winno być wykonane, ale kierownik organu kontroli obowiązany jest niezwłocznie donieść o tym kierownikowi wyższego stopnia kontroli.

§ 32. Odpisy swych ważniejszych wystąpień oraz sprawozdania okresowe z własnej działalności organa kontroli kierują do organów kontroli wyższego stopnia. Wyniki kontroli, związane z wykonywaniem budżetu, organa kontroli przysyłają do wiadomości Komisji Oszczędnościowej w Ministerstwie Finansów za pośrednictwem Departamentu Kontroli Ministerstwa Górnictwa, któremu przysyłają bezpośrednio sprawozdania.

§ 33. Na podstawie wyników kontroli własnego organu kontroli oraz sprawozdań z działalności niższych organów kontroli dyrektor Departamentu Kontroli Ministerstwa Górnictwa przedstawia Ministrowi roczne i kwartalne sprawozdania z działalności i wyników kontroli w całości kształcie administracji resortu.

Rozdział 6.

Współdziałanie kontroli wewnętrznej z innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Górnictwa.

§ 34. Między organami kontroli wewnętrznej a innymi komórkami organizacyjnymi Ministerstwa Górnictwa w szczególności komórkami załatwiającymi sprawy organizacyjne i budżetowe, powinien istnieć stały, wzajemny kontakt, oparty na ścisłym współdziałaniu oraz systematycznej wymianie informacji, wniosków, osiągnięć i zamierzeń.

§ 35. Organa kontroli wewnętrznej biorą udział w ważniejszych konferencjach, odprawach i zjazdach kierowników i pracowników jednostek organizacyjnych Ministerstwa Górnictwa.

§ 36. 1. W miarę potrzeby przedstawiciele jednostek organizacyjnych Ministerstwa Górnictwa biorą udział w zjazdach i konferencjach organizowanych przez kontrolę wewnętrzną.

2. Zadaniem tych konferencji winno być:

1) skoordynowanie działalności organów kontroli z innymi komórkami organizacyjnymi;

2) ustalanie wniosków i wytycznych do zarządzeń, potrzebnych dla usunięcia braków i niedociągnięć w poszczególnych jednostkach organizacyjnych;

3) omawianie wykonania planów działalności kontrolnych i inspekcyjnych za okres ubiegły.

3. Protokoły ze zjazdów i konferencji, wymienionych w § 35, należy przedkładać Departamentowi Kontroli Ministerstwa Górnictwa.

Rozdział 7.

Współpraca z kontrolą państwową, skarbową i bankową oraz z władzami, powołanymi do ścigania przestępstw.

§ 37. 1. Najwyższa Izba Kontroli koordynuje działalność organów kontroli wewnętrznej z działalnością własną oraz z działalnością kontroli społecznej rad narodowych. Z tego tytułu Najwyższa Izba Kontroli jest uprawniona udzielać kontroli wewnętrznej wiążących wytycznych co do opracowywania okresowych planów kontroli, wprowadzać do ustalonych już planów poprawki i uzupełnienia, zlecać kontrole dorywcze nie przewidziane w planach kontroli wewnętrznej, a ponadto sumować i oceniać wyniki kontroli, przeprowadzanych przez organa kontroli wewnętrznej.

2. Organa kontroli współpracują z Najwyższą Izbą Kontroli przez:

a) nadsyłanie przez organa kontroli podległe Ministerstwu Górnictwa do właściwych organów Najwyższej Izby Kontroli okresowych planów pracy, okresowych sprawozdań z czynności oraz sprawozdań z kontroli w sprawach o szczególnym znaczeniu dla interesów Państwa — a także na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej delegatur — wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych. Formy i terminy składania planów kontroli i okresowych sprawozdań z działalności organów kontroli wewnętrznej oraz tryb zlecenia przez Najwyższą Izbę Kontroli przeprowadzania kontroli dorywczych, nie przewidzianych w okresowych planach kontroli, ustala instrukcja Prezesa Najwyższej Izby Kontroli, wydana w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów;

b) powiadamianie przez wszystkie organa kontroli delegatur Najwyższej Izby Kontroli o rozpoczęciu kontroli w terenie;

c) udział we wspólnych kontrolach:

1) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych pod kierownictwem przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli w zespołach złożonych z przedstawicieli Najwyższej Izby Kontroli i kontroli wewnętrznej, lub Najwyższej Izby Kontroli, kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych;

2) inicjowanych przez Najwyższą Izbę Kontroli i przeprowadzanych w zespołach złożonych z przedstawicieli kontroli wewnętrznej i kontroli społecznej rad narodowych, lub kontroli wewnętrznej różnych resortów, względnie kontroli wewnętrznej i kontroli finansowej banków państwowych;

d) zawiadamianie Najwyższej Izby Kontroli względnie jej delegatur o zjazdach i konferencjach, organizowanych przez kontrolę wewnętrzną, oraz przysyłanie odpisów protokółów z tych obrad;

e) udział we wspólnych naradach i konferencjach organów kontroli wewnętrznej, finansowej banków państwowych i społecznej rad narodowych pod kierownictwem Najwyższej Izby Kontroli.

§ 38. 1. Departament Kontroli Ministerstwa Górnictwa porozumiewa się z Ministerstwem Finansów oraz z właściwymi państwowymi bankami — w celu koordynacji kontroli i wykorzystuje materiał uzyskany przez te instytucje w związku z przeprowadzoną przez nie kontrolą finansową przedsiębiorstw.

2. Do wyników kontroli, związanych z wykonywaniem budżetu, stosuje się odpowiednio § 32.

§ 39. 1. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie Najwyższej Izby Kontroli i jej Delegatur dostarczać im wszelkich materiałów z dokonanych czynności kontrolnych bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli.

2. Organa kontroli wewnętrznej obowiązane są na żądanie władz powołanych do ścigania przestępstw (jak: Władze Sądowe, Delegatury Komisji Specjalnej do Walki z Nadużyciami i Szkodnictwem Gospodarczym, Urzędy Bezpieczeństwa Publicznego) dostarczać im bez specjalnego upoważnienia Departamentu Kontroli wszelkich materiałów dotyczących przestępstw w tych wypadkach, kiedy wymienione władze prowadzą dochodzenie w sprawach wykrytych w związku z dokonywaną kontrolą.

Rozdział 8.

Współpraca z kontrolą społeczną.

§ 40. 1. Kontrola wewnętrzna współpracuje z Radami Narodowymi przez udział przedstawicieli Rady Narodowej w kontroli przeprowadzonej z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej, jeżeli Rada uzna swój udział w tej kontroli za potrzebny. Dla umożliwienia Radzie Narodowej powzięcia decyzji co do udziału w komisyjnej kontroli, inspektorzy kontroli wewnętrznej są obowiązani zawiadamiać właściwą Radę o rozpoczęciu kontroli. Nie dotyczy to kontroli doraźnych dla zbadania określonych spraw, przeprowadzonych z inicjatywy organów kontroli wewnętrznej.

2. Organa kontroli wewnętrznej doręczają Radzie Narodowej odpisy protokółów z kontroli, przeprowadzonych z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

3. Poza tym organa kontroli wewnętrznej powiadamiają Prezydium Rad Narodowych o usunięciu uchybień stwierdzonych w wyniku kontroli, przeprowadzonej z udziałem przedstawicieli Rady Narodowej.

Rozdział 9.

Powolywanie, odwoływanie i przenoszenie pracowników organów kontroli.

§ 41. 1. O zaliczeniu pracownika urzędu, instytucji lub przedsiębiorstwa do kategorii kierowników organów kontroli oraz inspektorów kontroli decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa na wniosek Ministra Gór-

nictwa (pkt. 24 uchwały Rady Ministrów z dnia 26 kwietnia 1948 r.).

2. Dyrektora Departamentu Kontroli Ministerstwa Górnictwa oraz jego zastępcę powołuje i odwołuje Minister Górnictwa. Wszystkich naczelników wydziałów, kierowników referatów, dyrektorów Biur, głównych inspektorów kontroli, inspektorów kontroli i im równorzędnych powołuje, odwołuje i przenosi Minister Górnictwa na wniosek dyrektora Departamentu Kontroli, uzgodniony z dyrektorem Depo Kadr i Komisją Kwalifikacyjną.

§ 42. 1. Inspektorzy kontroli, niezależnie od funkcji, jakie sprawują we wszystkich organach kontroli nie mogą równolegle z obowiązkami kontrolnymi i w ciągu dwóch lat po ustaniu stosunku służbowego z organem kontrolnym zajmować jakiegokolwiek stanowiska administracyjnego w jednostkach, które podlegały ich kontroli.

2. Inspektorom kontroli nie można również powierzać żadnych funkcji administracyjnych w jednostkach, w skład których wchodzi.

3. O odchyleniach od powyższych zasad decyduje Komisja Kwalifikacyjna przy Radzie Państwa, do której należy w tych sprawach kierować odpowiednio uzasadnione wnioski za pośrednictwem Departamentu Kontroli Ministerstwa Górnictwa.

§ 43. Decyzje Komisji Kwalifikacyjnej, o których mowa w niniejszym rozdziale, nie naruszają ustawowych kompetencji Prezesa Rady Ministrów, co do wyrażenia zgody na mianowanie i awansowanie urzędników zgodnie z art. 18 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. z 1949 r. Nr 11, poz. 72).

Rozdział 10.

Postanowienia końcowe.

§ 44. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w Monitorze Polskim.

2. Równocześnie tracą moc obowiązującą w częściach, dotyczących kontroli wewnętrznej, wszystkie zarządzenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 4 czerwca 1948 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

Józef Cyrankiewicz

PREZES NAJWYŻSZEJ IZBY KONTROLI

Fr. Józwiak-Witold

MINISTER GÓRNICTWA

R. Nieszporek